

בש"פ 5524/19 - מחמד תורק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5524/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: מחמד תורק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 12.8.2019 במ"ת 23171-08-18 שניתן על ידי
כבוד השופטת ד' מרשק-מרום

תאריך הישיבה: כ"ו באב התשע"ט (27.8.2019)

בשם העורר: עו"ד אבי כהן

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

מונח בפניי ערר על החלטת בית משפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת ד' מרשק מרון, מ"ת 23171-08-18) בגדרה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר באופן שישוחרר למעצר באיזוק אלקטרוני תחת מעצר מאחורי סורג ובריח.

1. הסניגור הדגיש את המלצת שירות המבחן אשר סבר כי לנוכח גילו הצעיר של העורר - 23 - ומעצרו במשך של כשנה, ניתן לשחררו לחלופה מחוץ למקום ביצוע העבירה בפיקוח אחיותיו ובאיזוק אלקטרוני. בא כוח המדינה תמך בהחלטת בית משפט קמא כי אין מקום לכל שינוי. בהחלטת בית המשפט המחוזי צוין כי חלוף הזמן והתמשכותו של המשפט "רובץ בעיקר לפתחה של ההגנה". הכוונה היא למשל להסדרת הייצוג שהתארכה זמן רב. כן דחה את המלצת שירות המבחן כלא תואמת את נסיבות המקרה.

צודק הסניגור כי יש לתור אחר מציאת חלופה למעצר. עוד אמר כי עניינו של העורר מגיע במסגרתה של בקשה לעיון חוזר ולא במסגרת בקשת הארכה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו

עמוד 1

1996. עוד יצוין כי יש משקל להמלצה הסופית של שירות מבחן. ברם, הגורם המחליט בבקשת המעצר הוא כמובן בית המשפט. על כן מוסמך הוא לסטות מהמלצת שירות המבחן - יהיה זה לכיוון השחרור או לכיוון המעצר.

2. ועתה לעיקר, שהוא בחינת המקרה הקונקרטי ושאלת קיומה או אי קיומה של חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני. המפתח בענייננו הוא עובדות כתב האישום. הוכח לכאורה שגמלה בליבו של העורר החלטה להרוג אחר. לשם כך יצר העורר בביתו מטען חבלה שבכוונו להמית. מטען זה כלל חומר נפץ מרכיבים כימיים וכן מערכת הפעלה בדמות מכשיר טלפון סלולרי. בהתאם, העורר ניסה להצמיד את מטען החבלה מתחת למושב הנהג של רכב השייך למתלונן עת הוא חנה, אך לא הצליח בכך. לכן הצמיד העורר את המטען באמצעות אזיקונים לצינורית הדלק מתחת למושב האחורי של הרכב. בהמשך, בעוד המתלונן, אביו ושוטרים שהוזעקו למקום עמדו בסמוך לרכב, התקשר העורר למכשיר הטלפון הסלולרי ששימש כמערכת הפעלת המטען כדי להפעילו אך המטען לא התפוצץ.

המקרה מגלה מסוכנות גבוהה. העורר חפץ לרצוח אדם ואי הוצאת התוכנית אל הפועל לא נבעה מחרטה אלא מכישלון בהפעלת המנגנון אשר יצר. לו היה הניסיון מצליח יתכן והיו נפגעים לא רק המתלונן אלא גם אנשי משטרה ועוברי אורח.

מסוכנות מהי? איך מכמתים אותה? תהיה התשובה אשר תהיה, מתוך מודעות לכך שאין שיטת כימות קלה ומדויקת, נראה כי העורר גילה במעשיו מסוכנות גבוהה. די לציין את נחישותו לעבור החמורה בעבירות בחוק העונשין. לנוכח זאת, סבורני כי לא טעה בית המשפט המחוזי בקובעו שלא ניתן לסמוך על המלצת שירות המבחן במקרה זה. שירות המבחן קבע כי מסוכנות העורר היא בינונית אך נראה שיש חשש שהדרגה גבוהה מזה. יש לזכור כי אף מעצר באיזוק אלקטרוני תחת מפקחים נורמטיביים אינו הרמטי והצלחת החלופה תלויה בראש ובראשונה ברצון של הנאשם לקבל את מגבלות תנאי השחרור.

משלא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי, הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' באלול התשע"ט (4.9.2019).

ש ו פ ט